

POZNAJ, ŻEBY POMÓC.

Trudności Życia codziennego osób z
niepełnosprawnością

Autorzy:
Aleksandra Jakubowska
Sylwia Kamionowska
Martyna Jakubiszak
Patrycja Kocznur

DLACZEGO WYBRAŁYŚMY TEN TEMAT?

Opracowując ten projekt chcieliśmy skupić się i bliżej przyjrzeć z jakimi problemami zmagają się na co dzień osoby z niepełnosprawnością. Naszym celem było podkreślenie jak ważna jest pomoc, nawet ta najmniejsza takim osobom.

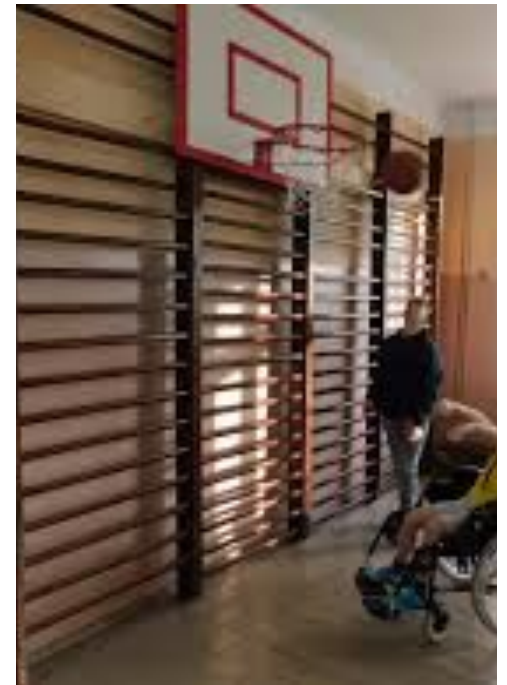

CO WSPÓLNEGO Z REHABILITACJĄ MA TEMATYKA NASZEGO PROJEKTU?

Uważamy, że trudności codziennego życia osób z niepełnosprawnością są powiązane z rehabilitacją. Osoba niepełnosprawna jest „jednostką poszkodowaną na zdrowiu”, która bardzo często może potrzebować pomocy drugiej osoby w wykonywaniu podstawowych czynności. Dzięki rozpowszechnianiu tego tematu, możemy poszerzyć wiedzę i zmienić postawę bierności ludzi wobec osób z niepełnosprawnością. Nawet najdrobniejsza pomoc może okazać się „krokiem milowym”.

CEL PROJEKTU:

Naszym celem jest zmienienie świadomości ludzi dotyczącej osób niepełnosprawnych. Chciałyśmy zwrócić uwagę społeczeństwa z jakimi problemami mierzą się osoby z niepełnosprawnością w codziennym Życiu, a także, jak radzą sobie z pokonywaniem codziennych trudności. Naszym głównym celem stało się poznanie i zrozumienie sposobu postrzegania osób z niepełnosprawnością i zmianę myślenia osób z pełną sprawnością.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

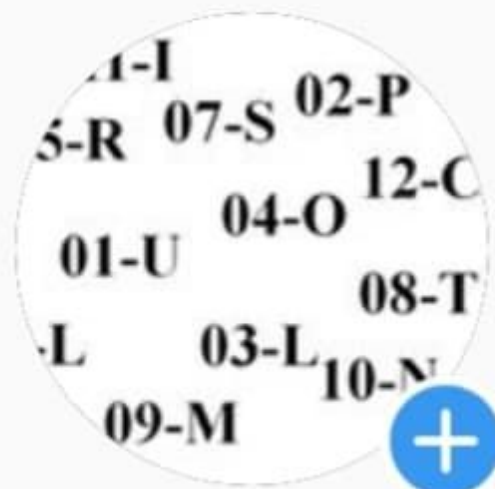

Rozwinięcie zainteresowań osób niepełnosprawnych i zwrócenie uwagi na ich talenty, np. plastyczne, a także rozwijanie czynności plastycznych osób niepełnosprawnych (tworzenie kartek i dekoracji wielkanocnych), stworzenie możliwości sprzedania wytworów plastycznych na kiermaszu.

UPOWSZECHNI ENIE EFEKTÓW PROJEKTU

W celu upowszechnienia efektów projektu posłuży założone konto na portalu społecznościowym, Instagram. Prezentuje on zarówno obraz Życia codziennego osób z niepełnosprawnością, ich codzienne problemy, a także wyniki naszych badań przeprowadzonych w postaci ankiety, jako sondaż publiczny.

rozni_ale_rowni

Instagram

NAZEWNICTWO I GENERALIZACJA

NIEPEŁNOSPRAWNY – CZYLI KTO?

Każdy z nas wielokrotnie słyszał określenia dotyczące osób z niepełnosprawnością. Słowo „niepełnosprawny”, u każdego wywołuje nieco odmienne skojarzenia. Jedni łączą je z pojęciem „głuchy”, drudzy „bez ręki”, a jeszcze inni mają w głowie obraz człowieka poruszającego się na wózku inwalidzkim. Termin „niepełnosprawność” jest często mylnie interpretowana i kojarzona z terminami tj. „upośledzenie umysłowe” czy „choroba”. A wbrew powszechnym wyobrażeniom, nie każdy człowiek z niepełnosprawnością ma problemy intelektualne czy zdrowotne

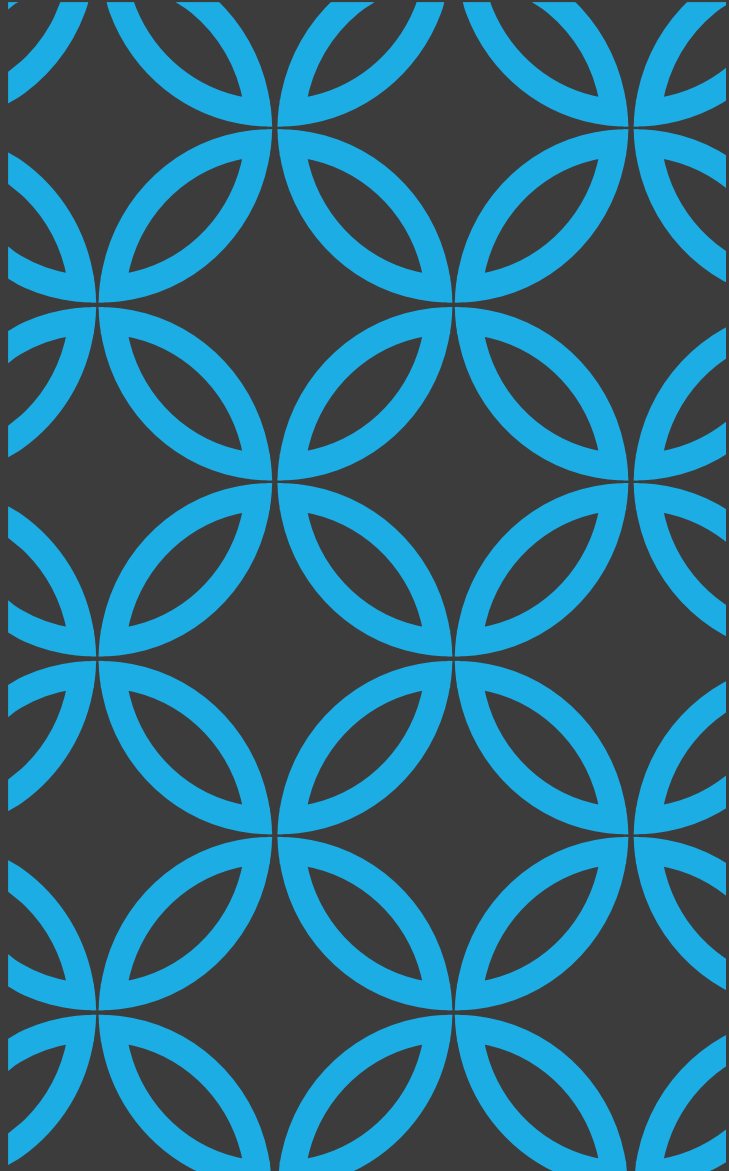

Określeniem „niepełnosprawny” można zdefiniować osobę o niepełnej sprawności jednego lub kilku zmysłów (np. wzroku), fizycznej (np. narządu ruchu) lub intelektualnej (np. zespół Downa). Jest to natomiast określenie w najprostszym ujęciu. Struktura ta znacznie rozwija się do bardziej skomplikowanej, gdy weźmiemy pod uwagę fakt, że w przypadku każdej z wyżej wymienionych grup istnieje konieczność wzięcia pod uwagę wiele różnorodnych czynników.

ZASTANÓWMY SIĘ JAK WYGLĄDAJĄ CODZIENNE ASPEKTY ŻYCIA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ, TAKIE JAK ŻYCIE RODZINNE, EDUKACJA, CZAS WOLNY, RYNEK PRACY CZY TEŻ PODEJŚCIE PRAWNE.

PRZEPROWADZONE WYWIADY

WYWIAD Z OSOBĄ NIEWIDOMĄ

Wiek osoby

27 lat

Status zawodowy

aktualnie nie pracuje

Wykształcenie

zawodowe

**Czy niepełnosprawność jest
oparta orzeczeniem
lekarskim?**

tak

Grupa inwalidzka:

I grupa

Stopień niepełnosprawności:

Znaczny

1. Jakie trudności życia codziennego wiążą się z Twoją chorobą?

-Z byciem niewidomym wiąże się wiele trudności, mógłbym wymieniać dużo. Taka główna trudność to kwestia czytania czegoś, bo czytanie jest wszędzie niezbędne w codzienności np. rozkład transportu miejskiego chociażby.

2. Czy często spotykasz się z krytyką ze strony innych?

-Ja nie. Bardziej z litością.

3. Co wtedy mówią?

-"Oj Tyś biedny" i tego typu. Przeważnie takie starsze osoby.

4. Co wtedy czujesz?

-Ja to się śmieję, ja to mam dystans do tego. No „biedny jestem”, czyli mało mam na koncie? Przecież mam rentę dla niepełnosprawnych to nie jestem! Hahna

5. Czy często spotykasz się ze złośliwymi komentarzami?

-Nie zdarzyło mi się. Przynajmniej nie pamiętam.

6.Czy dotyka się jakaś stygmatyzacja społeczna?

-Nie. Ja z ludźmi się spotykam widzącymi częściej niż z niewidzącymi ze „swojego Środowiska”.

7.Czy ciężko Ci nawiązywać kontakty z innymi?

-Mi nie, ale wiadomo, to zależy od charakteru, czy oni chcą mieć kontakty z innymi.

8.Jak radzisz sobie z krytyką?

-Ja z dystansem podchodzę.

9.Czy łatwo Ci się funkcjonuje?

-Jako niewidomy jest trudniej. Problemy w codziennym funkcjonowaniu np. z poruszaniem się, gotowaniem, czytaniem, w komputerze muszę mieć tzw. „gadacza”, więc trudniej niż osobom widomym, bo muszę mieć specjalne programy, ułatwienia, muszę się zastanawiać. Są pewne utrudnienia, których się nie da przeskoczyć... Musiałbym usiąść i się nad tą kwestią głębiej zastanowić w sumie, bo ja się tak nie skupiam nad tym, ja jestem taką osobą, że jak muszę jakieś rozwiązanie znaleźć to jadę, ja mam taki charakter, że będę walczył i mimo, że coś mi się nie uda to za chwilę podejść po jakimś czasie do tego ponownie

10. Co o tym uważasz? Czy to sprawiedliwe?

-Ja nie zastanawiam się w ten sposób nad tym. Każdy ma różne problemy. Niepełnosprawność jest jednym z problemów. Ja mam taki problem. Inni mają inne.

11. Jak odbierają to bliscy? Czy jest to dla nich problem?

-W rodzinie nie przejmują się tym. Np. Mama to zapomina o tym ciągle. Nie raz mi coś stawia na drodze, nie raz mi mówi jak widzącemu „a weź sobie zobacz tą niebieską bluzę czy to Twoja”, mówię „fajnie mam, nie zobaczę sobie haha” albo coś takiego. To tak na przykład. Ale różnie. Nie raz odczuwam, że mogą mieć litość bardziej niż krytykę czy jakieś odrzucenie czy obojętność. Bo zdarzało się nie raz, że ludzie na mieście np. byli obojętni i nie chcieli mi pomóc gdzieś mnie zaprowadzić czy coś.

12. Za jaką osobę siebie uważasz?

-Generalnie zdyscyplinowany, potrafię zawalczyć o swoje, jestem wytrwały, punktualny, lubię punktualność, jestem ugodowy człowiek, zdystansowany, coraz bardziej to wypracuję.

13. Jakim uczuciem darzysz siebie?

-Pozytywnym. Generalnie jestem pozytywnie nastawiony do siebie.

14. Czy w swojej ocenie jesteś gorszą osobą?

-Na pewno w Życiu mi to utrudnia, ale patrzę na siebie właśnie jako na osobę pozytywnie. W Życiu jako osoba polecam się Bogu, a dla niego wszyscy jesteśmy równi.

15. Jak utrudnia Ci ta choroba?

-To wyżej o tym rozmawialiśmy

16. Jakie są Twoje zainteresowania, pasje? Co lubisz robić w wolnym czasie?

-Lubię uprawiać sporty, biegać. Ostatnio zacząłem grać w kręgle, czasem siłownia, głównie sport.

17. Jakie są Twoje marzenia, cele?

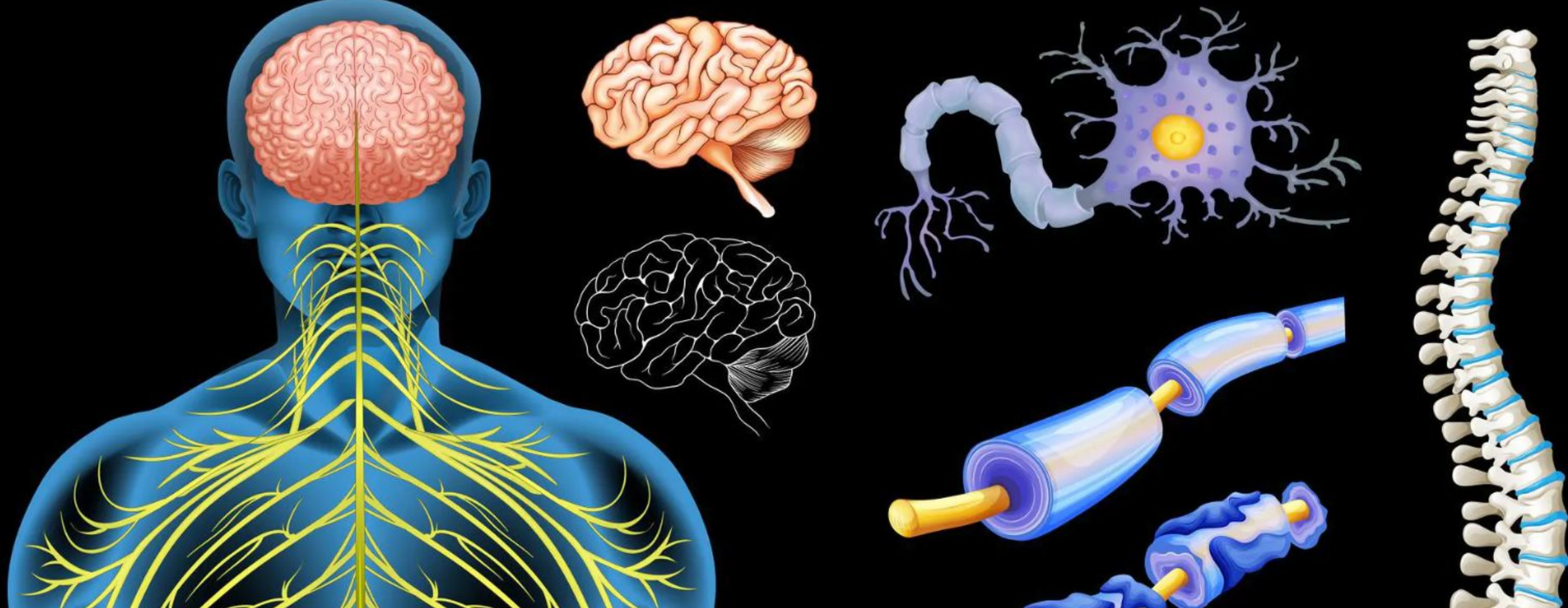
-Ja nie mam żadnych marzeń

18. Czy uważasz, że osoby niepełnosprawne mają ciężiej na rynku pracy? Chciałbyś się w przyszłości podjąć jakiejś konkretnej pracy, zawodu?

-Tak, osoby niepełnosprawne mają trudniej. Ja nie wiem co miałbym robić, nie wiem co robić w życiu ma niewidomy

19. Co sprawia w sytuacjach codziennych, że jesteś szczęśliwy?

-Głównie pozytywne nastawienie, spędzanie czasu z rodziną. Ja posiadam łatwość w przystosowywaniu się i to powoduje, że jestem szczęśliwy. Czasem pojawia się nowa sytuacja, wkurzam się wtedy na to, że jestem niewidomy, ale potem staram się przystosować i jest dobrze.

WYWIAD Z OSOBĄ ZE STWARDNIENIEM ROZSIANYM - SM

Wiek:	Powyżej 45 roku życia
Wykształcenie:	Wyższe
Dane dotyczące niepełnosprawności: (rodzaj niepełnosprawności)	* ruchowa * niedowidzący
Czy niepełnosprawność jest oparta orzeczeniem lekarskim?	Tak
Grupa inwalidzka:	I grupa
Stopień niepełnosprawności:	Znaczny
Stopień niezdolności do pracy:	Całkowita niezdolność do pracy

1. Co sprawia Pani największy problem/ trudność w życiu codziennym? „

Przede wszystkim wszelkie czynności w miejscu zamieszkania. Nie mogą być samodzielną osobą, nawet podczas najmniej wymagających zadań potrzebna mi jest czyjaś pomoc. Dom jest dla każdego miejscem ciepła i bezpieczeństwa, dla mnie jest również miejscem nieustającej walki o siebie.” „W związku z tym, że podstawową jednostką chorobową w moim przypadku jest SM, a choroba rozpoczęła się od zaniku nerwów wzrokowych największy problem egzystencjonalny to samodzielne poruszanie się.”

2. Czy możliwa jest rehabilitacja w celu poprawienia lub zminimalizowania objawów?

„Możliwości osoby niewidomej i niewidomej chorej na stwardnienie rozsiane jest diametralnie inne. Osoba niewidoma z SM z uwagi na brak możliwości odbierania bodźców dotykowych dysfunkcje ruchowe w znacznie gorszy sposób się rehabilituje.”

3. Czy spotyka się Pani z krytyką, niezrozumieniem lub przykrymi komentarzami na temat swojej choroby?

„Na krytykę nie mogę się skarżyć ponieważ mam bardzo ograniczony kontakt z osobami spoza rodziny gdyż moje funkcjonowanie jest znacznie ograniczone. Jest jednak pewien rodzaj niezrozumienia, a może bardziej zawodu jako braku wiary we mnie i podobnie chorujące osoby, ze strony prowadzących mnie na drodze rehabilitacji.”

4. W jaki sposób może Pani poprawić/ ćwiczyć swoją sprawność i samodzielność? „Uczestniczyłam w rehabilitacji chorych na stwardnienie rozsiane, którzy tracą wzrok. Wszelkie starania organizatorów doprowadziły do wniosków, że rehabilitacja wzroku w tej jednostce chorobowej jest wręcz niemożliwa. A co za tym idzie nauka brajla, orientacji przestrzennej (np. chodzenie z laską) nie daje żadnych rezultatów.” „Brałam też udział w programie krajowym osób niewidomych „komputer dla Homera”. Niestety, brak czucia i duża ataksja nie pozwalają na pracę z klawiaturą i oczywiście z myszką.”

5. Czy podczas odpowiedzi na pytania była konieczna pomoc osób trzecich? „Wszystkie codzienne sprawy życiowe muszą być wykonywane przy udziale osoby trzeciej albo pod jej nadzorem. W tym przypadku pytania odczytuje i zapisuje odpowiedzi mój opiekun (mąż).

WYWIAD
PRZEPROWADZONY Z
SZEŚCIOMA
NAUCZYCIELKAMI DZIECI
Z AUTYZMEM

I. Jak długo pracuje Pani z dziećmi z autyzmem?

- 1. 3 lata
- 2. 5 lat
- 3. 3 lata
- 4. 1 rok
- 5. 7 lat
- 6. 3 lata

II. Czy dzieci z autyzmem doświadczają jakiś trudności (np. wykluczanie, wyśmiewanie, przemoc) ze strony rówieśników?

- 1. Tak, najczęściej jest to brak zrozumienia przez dorosłych i rówieśników, odtrącenie i izolacja.
- 2. Tak
- 3. Nie
- 4. brak zrozumienia, wyśmiewanie, wykluczanie z zabawy
- 5. wyśmiewanie oraz braku akceptacji ze strony rówieśników
- 6. izolacja społeczna, osamotnienie

III. Czy zainteresowania dzieci z autyzmem różnią się od reszty dzieci, z którymi Pani pracuje?

- 1. Tak. Dzieci z autyzmem koncentrują się na wybranych przez siebie czynnościach, zabawach czy przedmiotach. Często są tak zaangażowane, że nie reagują na bodźce zewnętrzne. Najczęściej są to zabawy indywidualne z dala od grupy. Starsze dzieci mają swoje wybrane dyscypliny naukowe. Spotkałam uczniów z olbrzymią wiedzą na temat bajek, przyrody oraz budowy statków.
- 2. Tak
- 3. Tak
- 4. Tak, znacznie wybiegają poza zainteresowania rówieśników.
- 5. Tak
- 6. Tak, mają jakiś temat, którym się szczególnie interesują.

IV. Czy wśród dzieci z autyzmem zauważa Pani potencjalnie utalentowane osoby w dziedzinach artystycznych czy też naukowych?

- 1. Tak. Uważam, że każde dziecko ma w sobie coś pięknego i wartościowego. Należy to tylko odkryć. Niestety u dzieci z autyzmem jest to proces długotrwały i czasami trwa latami. Jeżeli uda się to odkryć, jest to wielki sukces, ponieważ mamy bazę, na której możemy opierać ich dalszy rozwój.
- 2. Tak
- 3. Zdolności matematyczne u dziewczynki z Zespołem Aspergera; u autystów nie
- 4. Tak, zainteresowania przyrodnicze i geograficzne.
- 5. J. Niemiecki , plastyka oraz informatyka
- 6. tak, zdarzają się tacy

V. Jakie według Pani są najczęstsze trudności życia codziennego dla dzieci z autyzmem?

- 1. Życie codzienne dla tych osób jest bardzo trudne. Często borykają się z niezrozumieniem, nietolerancją. Mają swoje ukryte problemy...nadwrażliwość słuchową, dźwiękową, co ma znaczenie podczas życia codziennego. Oprócz tego są wycofani w kontaktach społecznych, nie rozumieją interakcji międzyludzkich i przez to nie potrafią być samodzielni.
- 2. kontakty międzyludzkie
- 3. zachowania trudne, gwałtowne, niespodziewane reakcje na różne bodźce, echolalia
- 4. Brak zrozumienia ze strony społeczeństwa, trudności z opanowywaniem emocji oraz nawiązywaniem kontaktów.
- 5. Żarty ze strony rówieśników
- 6. często nie radzą sobie w sytuacjach społecznych

VI. Co dla Pani jest najtrudniejsze w pracy z dziećmi z autyzmem?

- 1. Podczas mojej pracy z dziećmi autystycznymi stykam się z wieloma trudnościami. Dużo czasu wymaga zdobycie ich zaufania, zbudowanie właściwych relacji nauczyciel-uczeń oraz pomoc w zrozumieniu ich zachowań przez grupę rówieśniczą. Osobiście największe wyzwanie stanowi dla mnie zapobieganie i przewidywanie niewłaściwych zachowań i reakcji u tych dzieci. Głównie z autyzmem głębokim.
- 2. agresja, kształtowanie mowy
- 3. nawiązanie kontaktu, wejście w ich świat
- 4. wyciszenie w sytuacjach trudnych, przejawach agresji.
- 5. aby do końca zrozumieć ich świat
- 6. trudne zachowania dzieci, agresja

7. Czy Pani zdaniem placówki nauczania są odpowiednio przygotowane do pracy z dziećmi z autyzmem?

1. Moim zdaniem dużo jeszcze potrwa zanim nasze placówki będą dobrze przygotowane. Przedszkola i szkoły publiczne gdy dostaną orzeczenie starają się wywiązać z zaleceń w nich zawartych. Dzieci autystyczne wymagają dużo uwagi i zrozumienia. Długo trwa ich adaptacja w przedszkolu, klasach I-III i po przejściu do klasy IV. Potrzebują specjalistycznego zagospodarowania przestrzeni i zajęć. Jestem pedagogiem specjalnym 17 lat. Mam doświadczenie ale tak naprawdę ukończenie studiów kierunkowych dało mi dobre podstawy do pracy z dziećmi z autyzmem. Uważam, że każdy nauczyciel, który będzie pracował z takim uczniem w klasie powinien ukończyć studia podyplomowe w tym zakresie.

2. Nie

3. szkoły specjalne - tak, masowe - nie

4. Myślę, że tak. Świadomość jest coraz większa, nauczyciele podnoszą swoje kwalifikacje w kierunku autyzmu.

5. Nie

6. nie zawsze

8. Jeśli jest coś jeszcze co chciałaby Pani dodać/podzielić się z nami, proszę o odpowiedź poniżej.

1. Gdy do naszej grupy, klasy trafi taki uczeń „pochylamy” się nad nim i jego problemami. Otoczmy wsparciem jego rodziców i starajmy się zapewnić mu poczucie bezpieczeństwa, zrozumienie oraz integrację z rówieśnikami (na miarę możliwości).

2. Istotną rolę w edukacji i wychowaniu dzieci z autyzmem odgrywają nauczyciele wspomagający. Bardzo ważna jest prawidłowa i ukierunkowana na współpracę relacja z dzieckiem i jego rodzicami.

3. pomimo tego, że autyści są wśród nas i jest ich coraz więcej-jest wciąż za małą świadomością dotyczącą autyzmu i problemów jakich doświadczają osoby ze spektrum nawet wśród pedagogów

W BADANIACH WZIĘŁO UDZIAŁ 101 OSÓB

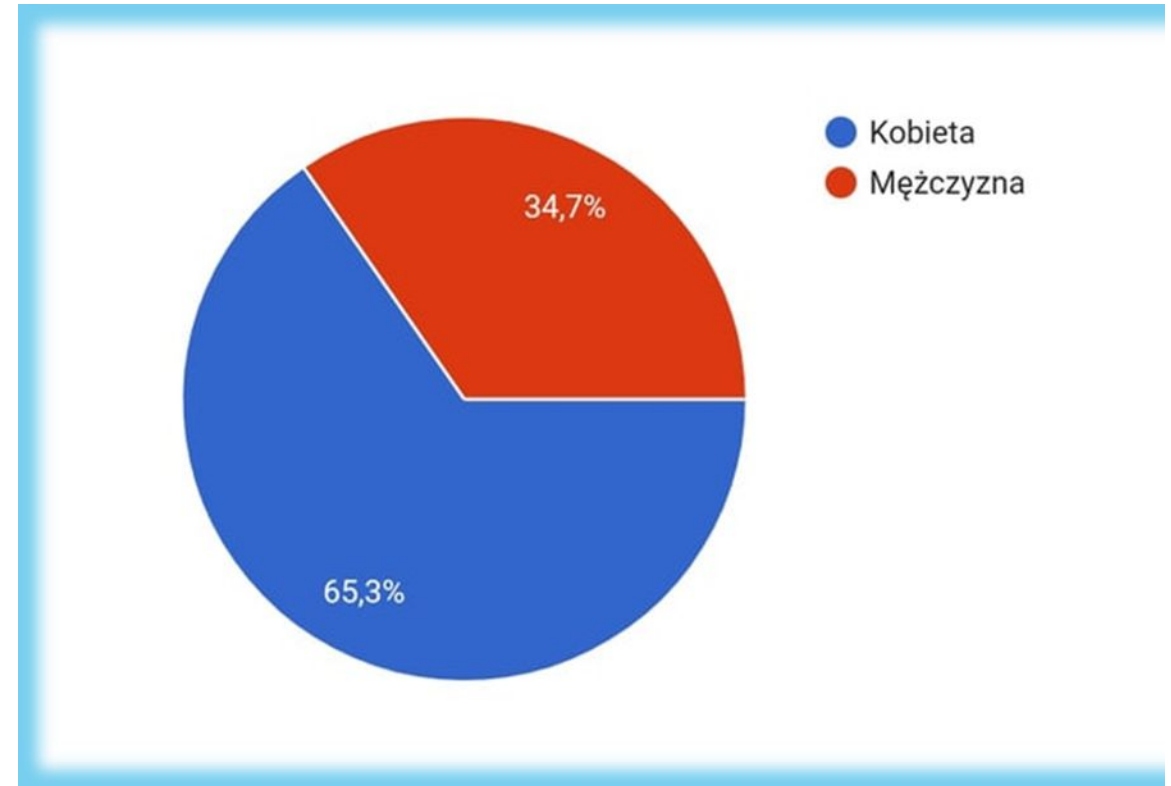
Wyniki sondażu publicznego
dotyczącego osób
niepełnosprawnych

WIEK

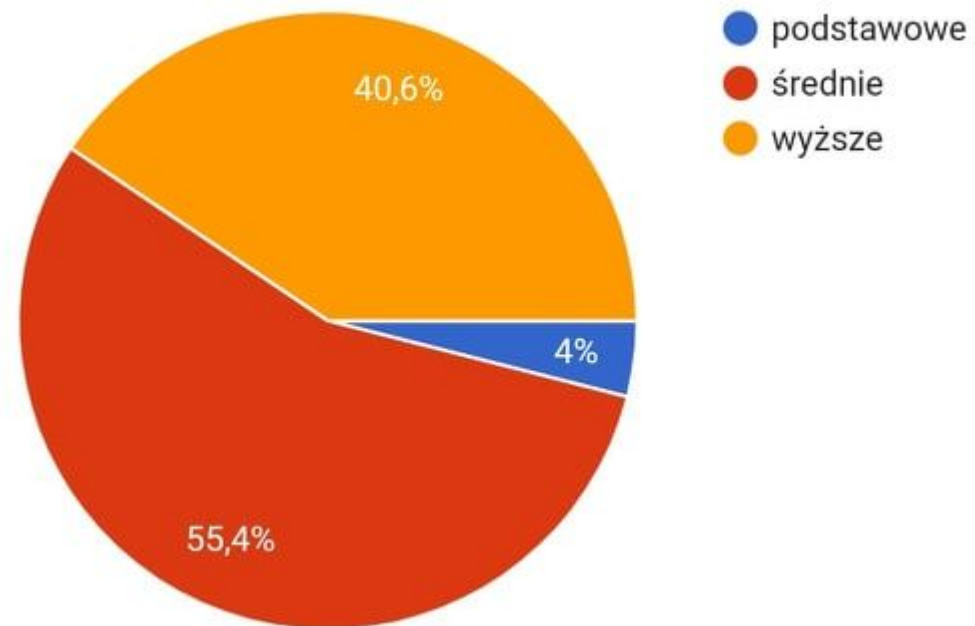
MINIMUM= 14
MAKSIMUM 69
ŚREDNIA 27,44

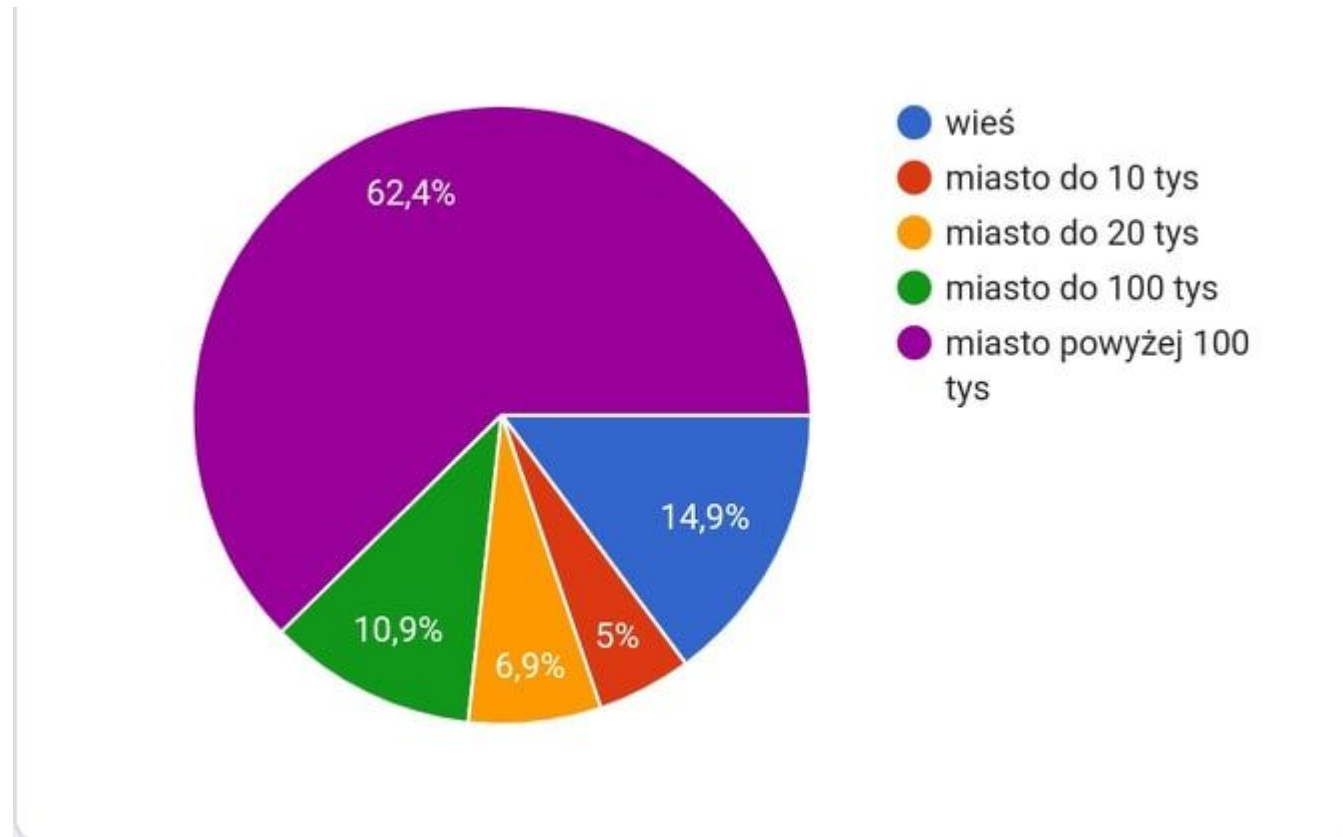
Płeć

WYKSZTAŁCENIE

MIEJSCE ZAMIESZKANIA

WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z PRZEPROWADZONYCH BADAŃ.

Z badań wynika, że zdecydowana większość (88%) osób badanych udzieliłaby pomocy osobie niepełnosprawnej.

1. Czy chętnie udzieliłbyś pomocy osobie niepełnosprawnej?

101 odpowiedzi

2. Czy wśród Twoich znajomych znajdują się osoby niepełnosprawne?

101 odpowiedzi

Można wnioskować, że zdecydowana większość (93,1%) osób sprawnych nie ma uprzedzeń co do uczestnictwa osób z niepełnosprawnością w życiu publicznym.

3. Czy uważasz, że osoby niepełnosprawne powinny uczestniczyć w życiu publicznych (koncerty, kino, teatr, wybory)?

101 odpowiedzi

Jak pokazuje przeprowadzony sondaż większość osób nie ma problemu z uczęszczaniem do tych samych placówek co osoby z niepełnosprawnością. Jednak respondenci uzupełniali swoją odpowiedź o dodatkowe komentarze:

1. „W zależności od tego, czy miałyby zapewnione tam najlepsze warunki dla własnego rozwoju oraz udogodnienia np. architektoniczne.

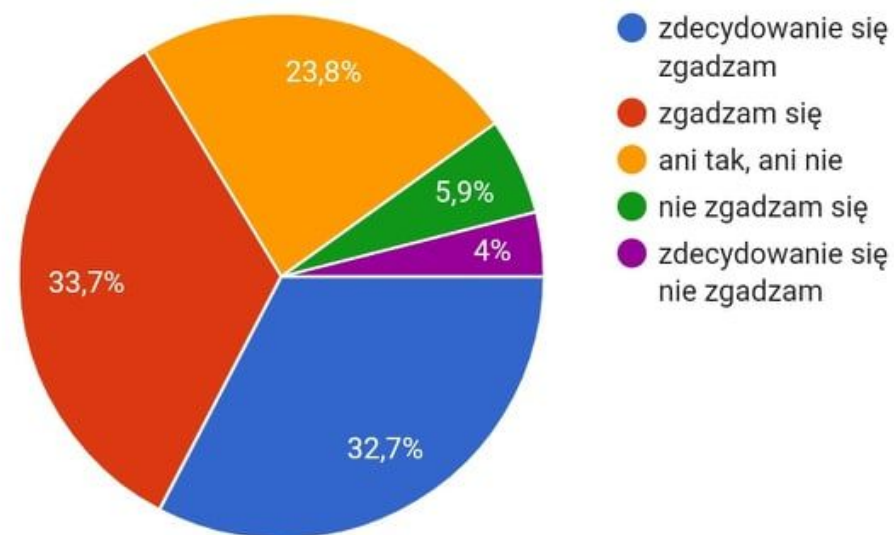
2. Zależnie od stopnia niepełnosprawności

3. Co do zasady tak, powinny jak najbardziej mieć taką możliwość, ale nie na siłę i nie za wszelką cenę. W takich sytuacjach powinno się brać pod uwagę tak dobro dziecka niepełnosprawnego jak i innych dzieci.

4. Tak, ale nie zawsze jest to możliwe z wielu powodów np. osoby niepełnosprawne mogą mieć zupełnie inne potrzeby. Mogą być to osoby z niskim IQ, które nie dadzą sobie rady w masowej szkole. „

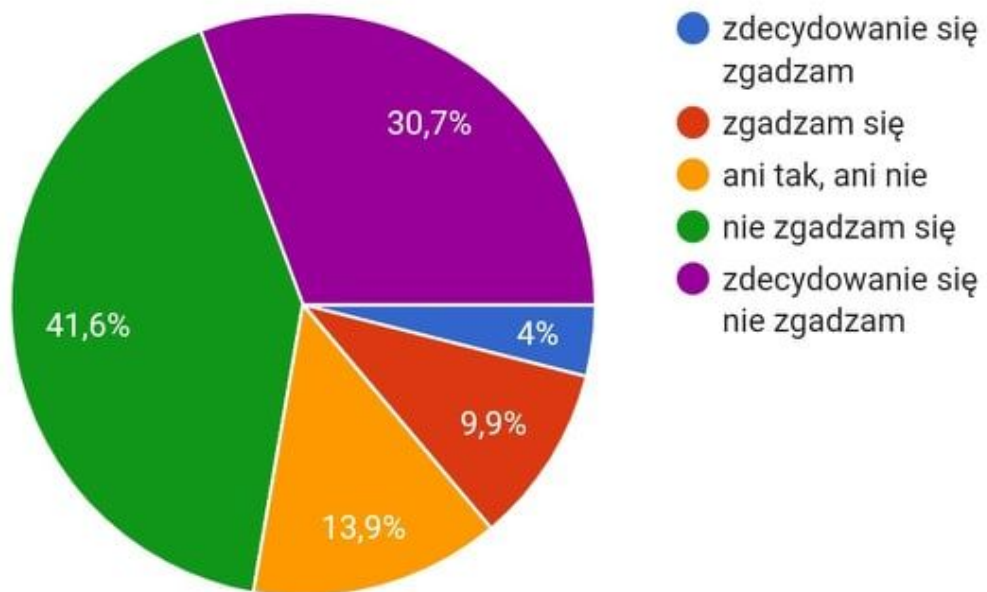
4. Czy Twoim zdaniem osoby niepełnosprawne powinny uczyć się w tych samych placówkach, co osoby pełnosprawne?

101 odpowiedzi

5. Czy odczuwałbyś/abyś dyskomfort pracując z osobą niepełnosprawną?

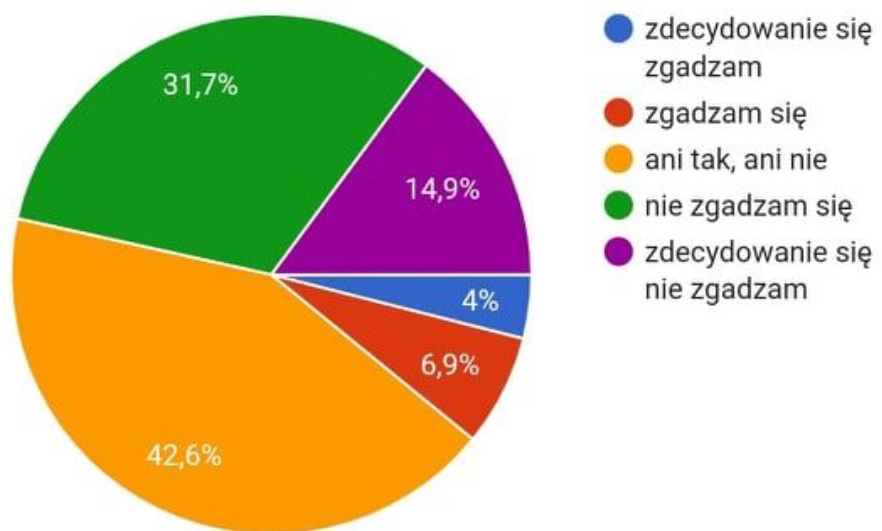
101 odpowiedzi

72,3% osób nie czułoby dyskomfortu i skrępowania podczas pracy z osobą niepełnosprawną. Jednak 4% respondentów uznało, że współpraca z osobą niepełnosprawną wprowadzałaby je w poczucie dyskomfortu.

6. Czy zgadzasz się ze stwierdzeniem, że osoby niepełnosprawne są niesamodzielne i nie potrafią funkcjonować bez pomocy otoczenia?

101 odpowiedzi

42,6% osób badanych udzieliło odpowiedzi „ani tak, ani nie”. Może to wskazywać na brak wiedzy i Świadomości osób sprawnych na temat trudności Życia codziennego osób z niepełnosprawnością.

7. Czy uważasz, że osoba niepełnosprawna jest dyskryminowana przez społeczeństwo?

101 odpowiedzi

W odczuciu respondentów (60,4%) osoby z niepełnosprawnością są dyskryminowane przez społeczeństwo. Jednak 24,8% udzieliło odpowiedzi „ani tak, ani nie”. Niektórzy badani podzielili się swoimi spostrzeżeniami :

1. „Mam w pamięci oba doświadczenia, ale skłaniam się do stwierdzenia, że tak. Sam fakt, że nie rodzą się dzieci z zespołem Downa w wyniku aborcji. Też kwestia rozpieszczania osób, o których mowa bo "i tak życie ma ciężkie...". Moim zdaniem to forma ograniczania jego potencjału, szerzej - dyskryminacji.

2. Nienarodzone dzieci z zespołem Downa poddawane są aborcji więc niewątpliwie jest to dość rażąca forma dyskryminacji. Zresztą uskuteczniana przez hipokrytów, którzy potem zakładają różne skarpetki żeby okazać wsparcie osobom dotkniętym tą chorobą. Z

3. Myślę że to zależy od wieku ludzi, a też od poziomu intelektualnego. W szkołach dzieci niepełnosprawne mogą być dyskryminowane przez rówieśników i niestety często się tak dzieje. Zauważyłam też, że ludzie mniej inteligentni bardziej lekceważąco traktują osoby niepełnosprawne lub upośledzone, traktują je jako osoby "głupsze"(?)”

Uzyskane w sondażu wyniki pokazują dosyć mocne zróżnicowanie postawy wobec wyglądu osób z niepełnosprawnością. Może to wynikać z różnego poziomu wrażliwości ludzi „Ja jestem osobą bardzo wrażliwą i nawet widok krwi mnie przeraża więc może nie tyle niesmak co takie odczucie jak widok skaleczenia u kogoś” .

Do pytania respondenci udzielali komentarzy wyrażających skrajne postawy:

1. „Každy ma coś ;) ideałów nie ma, to mit. Wszyscy jesteśmy asymetryczni.

2. Zdecydowanie nie, gdyż w przyszłości będę pracować właśnie z takimi ludźmi

3. Fuuu

4. Nic co ludzkie nie jest mi obce

5. Wzbudza to niepotrzebne zainteresowanie, ale nie jesteśmy w stanie nad tym zapanować”

8. Czy widok zniekształcanego ciała lub innych defektów u osób niepełnosprawnych wzbudza u Ciebie zniesmaczenie?

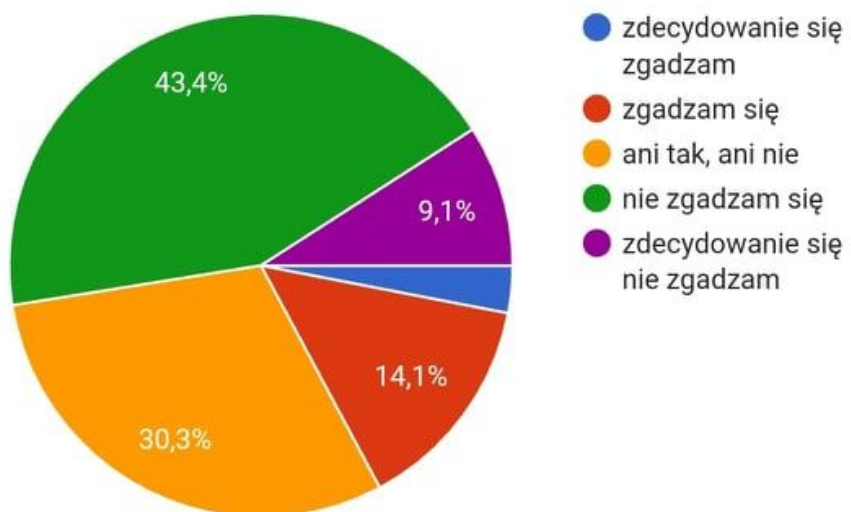

101 odpowiedzi

9. Czy uważasz, że instytucje i placówki publiczne są przystosowane dla osób niepełnosprawnych?

99 odpowiedzi

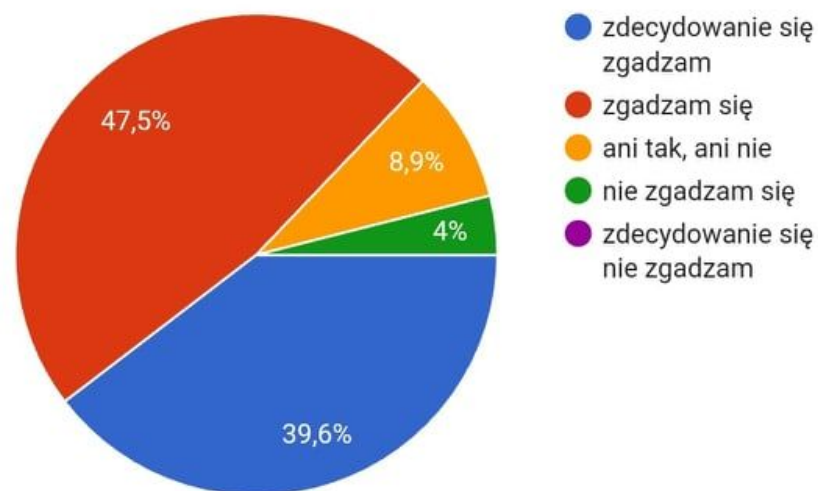
Ponad połowa (52,5%) badanych twierdzi, że instytucje i placówki publiczne nie są przystosowane dla osób niepełnosprawnych. Respondenci swoje odpowiedzi argumentowali następującymi komentarzami:

1." Brak bardzo często podjazdów

2. To zależy kiedy powstał budynek, są też modernizacje."

10. Czy uważasz, że należy zmieniać postawy społeczeństwa wobec osób niepełnosprawnych?

101 odpowiedzi

87,1% przebadanych osób jest zdania, że należy zmieniać postawy społeczeństwa wobec osób z niepełnosprawnością. Może to pokazywać, że ludzie są przekonani o konieczności pogłębiania świadomości swojej i innych na temat niepełnosprawności.

WIEDZA, KOMPETENCJE, UMIEJĘTNOŚCI

Realizowany przez nas projekt dostarczył nam i mamy nadzieję, że również innym osobom sprawnym:

Wiedzy w zakresie codziennych trudności osób z niepełnosprawnością

Pogłębienie postawy zrozumienia

Umiejętności komunikacji z osobami z niepełnosprawnościami

Umiejętności w przekazywaniu wiedzy o niepełnosprawności

Różnorodności postaw i opinii o osobach z niepełnosprawnościami osób pełnosprawnych

Umiejętności wnioskowania na podstawie przeprowadzonych badań

Umiejętności dostrzegania korelacji między zmiennymi, które badałyśmy

Umiejętności selekcji wiarygodnych źródeł

CO SIĘ UDAŁO OSIĄGNAĆ?

Co zamierzaliśmy osiągnąć?	Co udało się osiągnąć?
Przeprowadzenie wywiadu z osobami z niepełnosprawnością	
Badanie opinii publicznej na temat osób niepełnosprawnych- sondaż publiczny	
Zajęcia plastyczne (wykonywanie kartek i dekoracji wielkanocnych)	
Pomoc w organizacji kiermaszu wielkanocnego	
Warsztaty kulinarne, szydełkowania, z zarządzania czasem i organizacją gospodarstwa domowego	
Pomoc w obsłudze komputera osobom niepełnosprawnym	
Zwiększenie świadomości na temat codzienności i istoty pomocy osobom z niepełnosprawnością.	
Publiczne rozpowszechnianie informacji i ciekawostek na temat niepełnosprawności.	